
Η Προγεννητική Αγωγή:

Η σημασία της κύσεως σαν πρώτη διάπλασης του ανθρώπου

από την **Ιωάννα Μαρή, Σύμβουλο Επικρατείας
Πρόεδρο του Σωματείου «η Τέχνη της Ζωής»**

Η κοινωνία μας έχει φθάσει σε ύψιστα επίπεδα τεχνικού πολιτισμού.

Έχει αναπτύξει την επιστήμη όσο ποτέ άλλοτε και ένα μεγάλο μέρος της ανθρωπότητας απολαμβάνει αγαθά που ποτέ πριν δεν είχε φαντασθεί.

Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με τις ηθικές αξίες, με την ποιοτική ανάπτυξη του εσωτερικού ανθρώπου. Από αυτή την άποψη έχουμε καταπέσει σε μια ζωή άτακτη παραγμένη, ζωή μίσους, χαωδών συναισθημάτων, πολέμων και ασθένειας.

Ποιος άραγε μπορεί ν' αλλάξει αυτόν τον τόσο άρρωστο, διαταραγμένο και δυσαρμονικό άνθρωπο;

Ίσως να μπορούν εκείνοι που είναι υπεύθυνοι για τη δημιουργία του: ο πατέρας που δίνει το σπέρμα, το γενετικό υλικό, την Ιδέα, την εικόνα του Ανθρώπου και η Μητέρα που συλλαμβάνει αυτό το σπέρμα, την Ιδέα, την Ανθρώπινη εικόνα και το επεξεργάζεται στη μήτρα της, το μάγικό της εργαστήριο, κι εκεί το μορφοποιεί, το διαπλάθει και μέσα σε εννέα μήνες, το δημιουργεί Άνθρωπο.

Επιστημονικές έρευνες αναγόμενες στα έτη 1930-1940, που διευρύνθηκαν κυρίως από το 1970 και εφεξής, δίνουν μια νέα διάσταση στην περίοδο της κυοφορίας του ανθρώπου, στην εγκυμοσύνη της γυναίκας.

Ιατροί, ψυχίατροι, ψυχαναλυτές, βιολόγοι αποδεικνύουν με παραδείγματα συναρπαστικά ότι η ψυχική στάση, οι σκέψεις και τα συναισθήματα της μέλλουσας μητέρας επηρεάζουν άμεσα, αφήνουν ανεξίτηλα αποτυπώματα στην προσωπικότητα του εμβρύου.

Διεθνή συνέδρια στην Ευρώπη και στην Αμερική οργανώθηκαν προς αυτή την κατεύθυνση και κλινικές παρατηρήσεις αντηλλάγησαν.

Σήμερα ξέρουμε ότι το έμβρυο έχει αισθήσεις όρασης, ακοής, αφής και γεύσης.

Ιδίως όμως ξέρουμε ότι το έμβρυο είναι μια συνειδητή ανθρώπινη ύπαρξη και ότι, ήδη μερικών μηνών έχει μια πλούσια συναισθηματική ζωή.

Το έμβρυο συναισθάνεται την ψυχική στάση της μητέρας του, αν είναι χαρούμενη, ευτυχισμένη ή αν είναι αντίθετα δυστυχισμένη, λυπημένη, οργισμένη, απελπισμένη. Ιδίως αισθάνεται την ψυχική στάση που η μητέρα του έχει απέναντί του: αν το επιθυμεί ή όχι, αν περιμένει ή όχι με χαρά τη γέννησή του.

Μια στάση της μητέρας αρνητική προκαλεί ένα βαθύ ψυχικό τραύμα για όλη του τη ζωή. Αντίθετα οι πλούσιες και θετικές

συγκινήσεις, η ευθυμία, η χαρά, η χαρούμενη αναμονή του, συνεισφέρουν σημαντικά στην υγιή φυσική και ψυχική του διαμόρφωση.

Πώς θα μπορούσε να ήταν αλλιώς; Αφού η κάθε ψυχική κατάσταση της μητέρας οδηγεί στην έγχυση αντιστοίχων ορμονών μέσω της πλακούντιας κυκλοφορίας. Τ' αρνητικά μας συναισθήματα ανταιμετωπίζονται από τον οργανισμό μας με την έγχυση της ορμόνης κατεχολαμίνης, η οποία είναι ένα ισχυρό ναρκωτικό με πολύ δυσάρεστες συνέπειες. Αντίθετα, στη χαρά παράγονται οι αγαθοποιές ορμόνες ενδορφίνες.

Τα επιστημονικά αυτά δεδομένα οδηγούν στην ανάπτυξη ενός επιστημονικού κλάδου, της Προγεννητικής Αγωγής, της αγωγής - διαπαιδαγώγησης, δηλαδή που απευθύνεται στην εγκυμονούσα γυναίκα και μέσα απ' αυτήν και στο έμβρυο και που αποσκοπεί να βελτιώσει την ψυχική της κατάσταση, τη στάση της απέναντι στη ζωή και στο παιδί που φέρνει στη μήτρα της, ώστε ο θετικός προσανατολισμός της σκέψης της, τα θετικά της συναισθήματα, η επίγνωση του σημαντικού ρόλου που καλείται να παίξει, η Αγάπη προς το Νέο Άνθρωπο, που η Φύση ετοιμάζει στα μαγικά της εργαστήρια, να συντελέσουν στην αρμονική φυσική και ψυχική διάπλασή του, στη δόμησή του από την αρχή, από τις ρίζες τους, σαν υγιούς και ισορροπημένης ανθρώπινης ύπαρξης.

Κατά την Προγεννητική Αγωγή ο Πατέ-

ρας καλείται να παίξει ένα σημαντικό ρόλο: έχει να ενισχύσει, να εμπνεύσει, να βοηθήσει, να στηρίξει την εγκυμονούσα Μητέρα στο έργο της.

Ο σεβασμός, η αγάπη, ο θαυμασμός που τρέφει για τη γυναίκα του θα αντανακλούν μέσα από εκείνον προς το παιδί που φέρει μέσα της.

Η ψυχιατρική, η ψυχολογία ασχολείται εδώ και χρόνια με τη διόρθωση των διαταραχών που προκαλεί σε μια νεαρή ανθρώπινη ύπαρξη η έλλειψη ή η ατελής εκδήλωση της αγάπης των γονιών του.

Η Προγεννητική Αγωγή μας διδάσκει ότι αυτή την Αγάπη, αυτή την Απόλυτη Αποδοχή και το Σεβασμό, ο άνθρωπος πρέπει να δεχθεί από την κυοφορία του.

Αν η Μέλλουσα Μητέρα στέλνει στο κυοφορούμενο μωρό της συνειδητά την αγάπη της, μιλώντας του, χαϊδεύοντάς το πάνω από την κοιλιά, τραγουδώντας του, εκδηλώνοντας την αγάπη της, με τους χίλιους τρόπους που μόνο η μητρική φαντασία μπορεί να επινοήσει, αν του στέλνει συνειδητά την αισιοδοξία της για τις χίλιες καλές όψεις της ζωής που το μωρό της ετοιμάζεται να ζήσει, αν το φαντάζεται ήδη σαν ενήλικο υγιή, δημιουργικό, ευτυχισμένο, ενάρετο, δυναμικό, τέλειο, το προετοιμάζει ήδη, από τις ρίζες του σε μια ζωή ισορροπίας και αρμονίας, ζωής υγείας, ευτυχίας και δημιουργικής προσφοράς. Θεμελιώνει την ύπαρξή του στην αισιοδοξία, στη δημιουργία, στον αγώνα για κάτι καλύτερο, στο σεβασμό του εαυτού του

και των συνανθρώπων του.

Η επιστημονική θεωρία περί των DNA των χρωματοσωμάτων, ανάφερεται και την περίπτωση της «μετάλλαξης» των DNA.

Η εργασία της μέλλουσας μητέρας κατά την κυοφορία της, επιφέρει ακριβώς αυτή την μετάλλαξη, η οποία οδηγεί στην ευνοϊκή αλλαγή του γενετικού κεφαλαίου του εμβρύου!

Η Προγεννητική Αγωγή μας εξηγεί ότι τα παιδιά που κυοφορήθηκαν από μητέρες συνειδητές, μες στην αγάπη και τη θετική στάση αισιοδοξίας και λογικής αντιμετώπισης της ζωής, είχαν μετά τη γέννησή τους μια καλή σχέση με τους γονείς, με την τροφή και το περιβάλλον, δεν υπέφεραν από τους γνωστούς βρεφικούς κωλικούς και προσαρμόστηκαν εύκολα στην οικογενειακή και σχολική ζωή.

Αλλά το εκπληκτικότερο είναι επίσης ότι οι μητέρες που έζησαν την εγκυμοσύνη

τους έχοντας αυτή την επίγνωση του σημαντικού τους ρόλου, κάνοντας αυτή την καθημερινή προσπάθεια εστίασης της συνείδησής τους στην αισιοδοξία και της καρδιάς τους στην αγάπη προς το μωρό που φέρνουν στη μήτρα τους, πρώτες οι ίδιες δέχονται την ευμενή αντίκτυπο.

Αυτές οι μέλλουσες μητέρες ζουν μια εγκυμοσύνη εύκολη, χωρίς ναυτίες, χωρίς άγχος, χωρίς τη συνηθισμένη κόπωση της εγκύου και το κυριότερο, οδηγούνται σ' ένα τοκετό ομαλό και εύκολο.

Η Προγεννητική Αγωγή είναι απλά η επέκταση προς τη θετική πλευρά (η θετικοποίηση θα λέγαμε), ενός κλάδου (του Προγεννητικού ελέγχου), που ως τώρα χρησιμοποιήθηκε για την ανίχνευση και αντιμετώπιση των ανωμαλιών της κύησης, των κακών διαπλάσεων του εμβρύου.

Γιατί σ' αλήθεια η κοινωνία μας, με τους ιατρούς, εκπαιδευτικούς και νομι-

κούς της παράγοντες, ν' αγωνίζεται για να επανορθώσει, να επανεκπαιδεύσει και να θεραπεύσει ή να τιμωρήσει τον Άνθρωπο μετά τη γέννησή του;

Είναι λογικότερο, ευκολότερο ν' αγωνιστούμε όλοι μας, φωτίζοντας τους Μέλλοντες Πατέρες και τις Μέλλουσες Μητέρες, ώστε ο Νέος Άνθρωπος που προετοιμάζουν, να είναι από τα σκαριά του, από την πρώτη του διάπλαση μέσα στη μήτρα της μητέρας του, να δομηθεί εξ αρχής τέλειος, υγιής, ισορροπημένος φυσικά και ψυχικά.

Είναι καλύτερα να προλαμβάνουμε παρά να θεραπεύουμε! Και η Πρόληψη, στην περίπτωση του κυοφορουμένου Νέου Ανθρώπου, είναι η πρώτη τέλεια διάπλασή του στη μήτρα της μητέρας του, στα μαγικά εργαστήρια της Φύσης, το πρώτο πλάσιμό του με φυσικά και ψυχικά υλικά ανεπίληπτα.